

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 26Csp/129/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318205207
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethöová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2318205207.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Naďou Pethöovou v právnej veci žalobcu: A. H., D.. XX.XX.XXXX, N. O. XXXX, Š., zastúpený: JUDr. Vladimír Sidor, advokát, Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35792752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený: JUDr. Andrea Cviková, advokát, Kubáňiho 16, Bratislava, o zaplatenie 650,39 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 650,39 Eur s úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 650,39 Eur od 26.6.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní.

II. Súd žalobcovi priznáva 100% náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou súdu dňa 04.07.2018 žalobca žiadal súd, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 650,39 eur s úrokom z omeškania, a to z titulu bezdôvodného obohatenia.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán sporu, zmluvami, dohodou o zrážkach zo mzdy, ďalšími listinnými dôkaznými prostriedkami a dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:

4. Zo žaloby a písomných vyjadrení vyplynulo, že dňa 20.12.2011 žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“). Žalobca v Zmluve vystupuje ako spotrebiteľ, keďže uzatvoril Zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná Zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Na žalobcu sa preto vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie účelového spotrebiteľského úveru. V zmysle uvedenej Zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: Celková výška úveru - 1.500,- EUR, Výška úrokovej sadzby - 70,01 % p.a., Predpokladaná RPMN - 70,01 %, Schválená RPMN - 65,34%, Výška splátky - 80,37 EUR, Počet mesačných splátok - 42, Celková čiastka splatná dlžníkom - 3.375,54,- EUR, Celková výška revolvingového úveru - 790,84 EUR Výška úrokovej sadzby - 76,21 % p.a., Predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu - 60,49 %, Schválená RPMN po poskytnutí revolvingu - 63,32%, Výška splátky - 80,37 EUR, Počet mesačných splátok - 42, Celková čiastka splatná dlžníkom - 1928,88 EUR. Uvedená Zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a s ďalšími predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti. Ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. V súvislosti s uvedeným Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi: Absencia RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN, V Zmluve je uvedená úroková sadzba vo výške 70,01% a RPMN vo výške 65,34 %. V Zmluve je uvedená úroková sadzba pre revolving vo výške 76,21% a Predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 60,49 %. Zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia zmluvy definuje pojem celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, resp. vymedzuje, ktoré náklady sa do RPMN započítavajú. Ak by žalovaný RPMN vypočítal v súlade so zákonom, je zrejmé, že výsledným RPMN pre úver ani revolving, nemohlo byť číslo menšie ako samotný úrok, nakoľko úrok je jednou zo zložiek výpočtu celkovej RPMN. Vzhľadom k tomu, že žalovaný poskytol žalobcovi len sumu 1.284,25,- EUR, ktorá predstavuje v zmysle § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch výšku spotrebiteľského úveru, nakoľko zákon počíta len so skutočne poskytnutým plnením, a po doplnení ostatných údajov pre výpočet RPMN. Výsledkom je RPMN vo výške 89,82%, čo je v absolútnom rozpore s údajom uvedeným v Zmluve. V súvislosti s poskytnutým revolvingom, žalovaný rovnako uviedol nesprávnu výšku RPMN, nakoľko tak ako pri poskytnutí úveru neposkytol dohodnutú výšku revolvingu, ale zníženú o sumu 112,08 EUR (poplatok za Dohodu o poskytnutí služby inkorporovanú v Zmluve). V Zmluve je uvedená výška poskytnutého revolvingu vo výške 790,84 EUR, avšak v skutočnosti bolo žalovaným poskytnuté plnenie vo výške 678,76 EUR. (790,84 EUR - 112,08 EUR). Ak by žalovaný RPMN vypočítal v súlade so zákonom, je zrejmé, že výsledným RPMN nemohlo byť číslo menšie ako samotný úrok, nakoľko úrok je jednou zo zložiek výpočtu. Vzhľadom k tomu, že žalovaný poskytol žalobcovi len sumu 678,76 EUR, ktorá predstavuje v zmysle § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch výšku spotrebiteľského úveru, nakoľko zákon počíta len so skutočne poskytnutým plnením, a po doplnení ostatných údajov pre výpočet RPMN, výslednou je RPMN vo výške 226,05%, čo je v absolútnom rozpore s údajom uvedeným v Zmluve. Vzhľadom na skutočnosť, že hodnota RPMN uvedená v Zmluve je nižšia ako úroková sadzba, tiež skutočnosť, že nebola poskytnutá dohodnutá výška úveru, je preukázané, že Žalovaný v Zmluve nesprávne uviedol výšku RPMN, v dôsledku čoho v Zmluve absentuje zákonná náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákonnú sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Výška úrokovej sadzby uvedená v Zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska (<<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajovekategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>) bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,87 % pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci december 2011. V zmysle Zmluvy je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 70,01 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako šesťnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, ide o neplatný právny úkon. Takýto rozpor s dobrými mravmi a neplatnosť právneho úkonu judikovali opakovane súdy Slovenskej republiky, vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 31.07.2009, sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 „V tejto súvislosti sa dovolací súd stotožňuje s názorom prezentovaným v mimoriadnom dovolaní, že právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah, bez ohľadu na zmluvnú voľnosť ho stanoviť a bez ohľadu na to, kto rozpor s dobrými mravmi zaviniť, ako i na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere, dostane do rozporu so všeobecne uznávaným názorom, ktorý vo vzťahu medzi ľuďmi určuje (niekedy aj v právnych normách), aký má byť obsah tohto právneho úkonu tak, aby bol v súlade so základnými morálnymi zásadami. Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný.“ V súvislosti s vyššie uvedeným žalobca uvádza, že žalovaný so svojimi klientmi uzatváral zmluvy o spotrebiteľských úveroch s obdobne vysokými úrokovými sadzbami. Slovenské súdy v sporoch, kde vystupoval žalovaný viackrát označili obdobne vysokú úrokovú sadzbu za neprijateľnú a v rozpore s dobrými mravmi. (Napríklad: rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 24.05.2016 sp. zn. 7C/126/2014: „Súd považoval ustanovenie

o ročnej úrokovej sadzbe pri úvere so splatnosťou 42 mesiacov vo výške 70,01% za neprimeranú zmluvnú podmienku a nekalú obchodnú prax navrhovateľa vrátane praxe s používaním takmer nečitateľného textu v časti všeobecných obchodných podmienok. Úver je síce odplatný právny úkon, ale výška úrokovej sadzby nie je ponechaná na ľubovôľu veriteľa. Je nesporné, že odplata za úver, ktorá predstavuje 70,01% ročný úrok zjavne vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov. Na základe vyššie uvedeného je potrebné vnímať výšku úrokovej sadzby ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Nakoľko ide o neplatné zmluvné dojednanie treba naň prihliadať akoby vôbec nebolo obsahom Zmluvy. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy. Vzhľadom na uvedené sa Zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v Zmluve jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Neuvedenie tejto zákonnej náležitosti môže do značnej miery narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i/, kde sa uvádza aj počet splátok. Významom zákonného ustanovenia o termíne konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver zo Zmluvy je podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Ďalšou podstatnou náležitosťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie doby trvania zmluvy. V Zmluve nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná Zmluva končí, preto podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch to spôsobuje, že úver vyplývajúci z takejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkový. Rovnako aj v prípade doby trvania zmluvy zákonodarca celkom jednoznačne zakotvil, že v prípade jej absencie sa úverová zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje za bezúročný a bez poplatkov. V rámci Zmluvy (táto zmluva je zámerne pomenovaná ako Zmluva o revolvingovom úvere i keď poskytuje „klasický“ spotrebiteľský úver a zároveň aj revolvingový úver, žalobca uzavrel okrem požadovaného úveru aj revolvingový úver, ktorého uzatvorenie bolo automaticky vopred vpísané v texte Zmluvy. Tento vopred predpísaný text žalobca nemohol ovplyvniť a po splnení podmienok mu bol automaticky poskytnutý revolvingový úver. Uzatvorenie revolvingového úveru nevyjadruje skutočnú vôľu žalobcu uzatvoriť ďalší úverový vzťah, ale je prejavom vôle veriteľa ako výlučného zostavovateľa Zmluvy. Zámerom žalobcu nebolo uzatvorenie revolvingového úveru, no jeho uzatvorenie mu bolo vnútené predpísanou formou Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný so žalobcom spoločne so Zmluvou uzavrel dňa 20.12.2011 aj Dohodu o poskytnutí služby, závislú na Zmluve o úvere, ktorá je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a občianskym zákonníkom. Na základe tejto Dohody o poskytnutí služby žalovaný ako veriteľ poskytol žalovanému službu spočívajúcu v odklade splatnosti splátok. Za túto službu žalovaný zinkasoval odplatu vo výške 215,75 EUR a za poskytnutie revolvingu zinkasoval ďalšiu odplatu vo výške 112,08 EUR.. Uvedená výška sumy nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. V Dohode o poskytnutí služby nie je odkaz na žiadny sadzobník poplatkov alebo rozpis jednotlivých poplatkov za poskytnutú službu. Dohoda o poskytnutí služby má povahu formuláru a je do nej vpísaná celková odmena za službu. Je preto zrejmé, že Dohoda o poskytnutí služby súvisí so zabezpečením pohľadávky žalovaného vzniknutou na základe Zmluvy. Toto fiktívne plnenie veriteľa (za ktoré musel klient uhradiť vysokú odplatu) nie je plnením, ktoré slúži záujmom spotrebiteľa, ale naopak plnením slúžiacim záujmom veriteľa. Obdobné poplatky, ktoré súvisia so Zmluvou, sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Žalovaný tak poskytol úver vo výške 1.284,25 EUR t.j. znížený o sumu 215,75 EUR, ktorý predstavuje poplatok za poskytnutie fiktívnej služby. Žalovaný poskytol i revolvingový úver vo výške 678,76 EUR t.j. znížený o sumu 112,08 EUR, ktorý predstavuje poplatok za poskytnutie fiktívnej služby. Na základe vyššie uvedených skutočností, žalobca plnil na základe Zmluvy, ktorú v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať vzhľadom na početné zákonné nedostatky za bezúročnú a bez poplatkov. Istinu v uvedenom prípade predstavuje suma poskytnutých úverov t.j. úver vo výške 1.284,25 EUR a revolvingový úver vo výške 678,76 EUR, v celku žalovaný žalobcovi poskytol 1.963,01 EUR, pričom žalobca žalovanému vrátil sumu 3.865,19 EUR. Preplatok vo výške 1.902,18 EUR (vrátane odplaty z neplatnej Dohody o poskytnutí služieb) tak zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Žalobca si v konaní uplatňuje s právnej opatrnosti preplatok vo výške 650,39EUR, ktorý zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Podľa ust.

§ 451 ods. 2 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech z nepoctivých zdrojov. Žalobca požaduje vrátiť preplatok späť z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 650,39EUR od do dňa 25.06.2018 (uvedený dátum je dňom ,keď žalovaný už vedel, že sa bezdôvodne obohatil na žalobcovi a mal dostatok času obohatenie vrátiť na účet žalobcu) až do zaplatenia.

5. Žalovaný uviedol, že ak žalobca tvrdí, že v uzavretej zmluve o revolvingovom úvere je nesprávne určená RPMN, pretože podľa jeho tvrdenia žalovaný poskytol žalobcovi len sumu 1284,25 Eur, ktorá má predstavovať podľa § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch výšku spotrebiteľského úveru, pretože podľa jeho mienky zákon počíta len so skutočne poskytnutým plnením. Ak by malo platiť tvrdenie žalobcu, potom v prípade refinančných úverov či úverov použitých na úhradu ceny tovaru alebo služby (kedy na účet spotrebiteľa sa neposkytuje žiadna suma) by v zmysle tvrdení žalobcu nedochádzalo k poskytnutiu úveru, výška úveru by bola nula eur a teda v konečnom dôsledku by spotrebiteľ získaval plnenie, ktoré formálne je uhradené z úveru, ale žiadny úver by nedostal a teda by nemal mať ani záväzok ho vrátiť. Refinancovaním sa teda spotrebiteľ zbaví záväzku zo starých úverov. Ak má platiť tvrdenie žalobcu, že úverom podľa zákona je výška skutočne poskytnutých prostriedkov, a tou je suma vyplatených prostriedkov (ako to tvrdí aj v tejto veci), tak by sa spotrebiteľ zbavil starých úverov (započítaním, prevodom na účet iného veriteľa) ale nevznikol mu už žiadny záväzok z nového úveru, keďže v zmysle tvrdenia žalobcu nedochádza k skutočnému poskytnutiu prostriedkov. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. ako spôsoby (formy) poskytnutia spotrebiteľského úveru predpokladá (po prijatí regulácie v tejto otázke od 23.12. 2015) pripúšťa prevod na platobný účet spotrebiteľa, prevod na účty iného veriteľa, započítanie na úhradu iných záväzkov spotrebiteľa, alebo poštovú poukážku. Právna regulácia popiera správnosť tvrdení žalobcu. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku - teda aj započítanie. Z uvedenej regulácie vyplýva, že spotrebiteľský úver môže byť poskytnutý vo forme úveru každým spôsobom, ktorý pripúšťa platné právo - s výnimkou poskytnutia v hotovosti. Čiže, arg. a contrario bezhotovostne, formou započítania a pod. Tvrdenie žalobcu o výške úveru preto odporuje zákonu č. 129/2010 Z.z., v ktorom sa v § 2 písm. l) uvádza, že ide o súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pojem „poskytnutie“ je chápaný širšie, ako to tvrdí žalobca. Aj podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. Obdo V 47/2001 (ZSP 8/2004) Zmluvu o úvere charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určitej výške a záväzok dlžníka poskytnúť prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Naplnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti alebo bezhotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov môže mať aj formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti alebo na jeho účet v peňažnom ústave. Tvrdenie žalobcu o RPMN je založené na nesprávnom výklade zákona, nesprávnom ustálení pojmu „úver“ a z toho plynúce nesprávne tvrdenie o výpočte RPMN. To, že žalovanému bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za prevzatie záväzku podľa dohody o poskytnutí služby. Podľa ust. § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Podľa ust. § 2 písm. g) uvedeného zákona celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, Z ustanovenia písmena g) vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že do RPMN sa započítava odplata za služby výlučne v prípade, ak boli podmienkou získania úveru, čo v tomto prípade splnené nie je, nakoľko ide o dobrovoľné služby v zmysle bodu 8.6. Dohody o poskytnutí služby. K odplate podľa Dohody o poskytnutí služby v spojení s povinnosťou zápočtu do výšky RPMN dal do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 43CoSr/1/2018, zo dňa 27.03.2018: „Odvolací súd sa nestotožnil ani s právnym názorom súdu prvej

inštancie o tom, že žalovaný mal do základu pre výpočet výšky RPMN započítať žalobcom namietanú sumu 215,75 Eur ako plnenie v zmysle Dohody o poskytnutí služby upravenej v bode 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere ... Je potrebné uviesť, že žalobca pri podpisovaní Dohody o poskytnutí služby ... musel presne vedieť, prečo túto dohodu a za akých podmienok podpisuje. Nešlo pritom o žiadne povinnosti, ktoré by mu žalovaný nanucoval alebo podsúval, pretože sa mohol rozhodnúť, že o odklad splátok záujem nemá ... Z obsahu Dohody pod bodom 8. zmluvy a jej umiestnenia na poslednej strane zmluvy o revolvingovom úvere nesporne vyplýva, že sa jednalo o samostatný právny úkon, oddelený od predmetu Zmluvy, keďže poskytnutie revolvingového úveru na tejto Dohode o odklade splátok žiadnym spôsobom nezáviselo.“ Poprel aj tvrdenie žalobcu o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe spotrebiteľskej zmluvy s poradovými číslami bola upravená v zmysle ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Zákonodarca v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom, nie iba jej jednu zložku - ročnú úrokovú sadzbu úveru. Logicky to vyplýva aj z tej skutočnosti, kedy pri dvoch rôznych poskytovateľoch úverov - bankových a nebankových subjektoch - síce môže byť úroková sadzba (jej výška) výrazne odlišná, avšak napríklad pri bankových poskytovateľoch celková odplata je tvorená aj správou úverového účtu, rôznymi poplatkami za vyhotovenia výpisov a pod. Zákonodarca preto výslovne stanovil, že sa bude právne regulovať celková odplata za poskytnutie finančných prostriedkov - uvedené teda nenachádza oporu v oblasti komparácie s úrokovými sadzbami bankových subjektov. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Zákon č. 129/2010 Z. z. upustil režim administratívneho stropu odplaty. Dôvodom pre nové znenie ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného od 01.07.2010 bolo to, že má ísť o spresnenie ukazovateľa, z ktorého sa vychádza pri posudzovaní primeranosti odplaty za spotrebiteľský úver. Údajovú bázu, pokiaľ ide o výšku odplaty, lehoty splatnosti, spôsoby zabezpečenia a objemy poskytnutých úverov na finančnom trhu, poskytujú hlásenia uverejňované štvrťročne ministerstvom financií na základe hlásení subjektov poskytujúcich spotrebiteľské úvery. Z novelizovaného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vyplýva, že referenčné kritérium, podľa ktorého sa má posudzovať primeranosť, sa preniesla zo sektoru bánk na sektor finančného trhu ako taký, a teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom ...“ Priemerná výška odplaty v danom období bola 45,66% a táto nebola v Zmluve podstatným spôsobom prevýšená. Posúdenie ustanovenia o úrokoch ako neplatného neobstojí ani podľa predpisov občianskeho práva. Všeobecným a ustáleným pravidlom výkladu právnych predpisov a ich aplikácie pri posudzovaní platnosti právneho úkonu je zásada, že má prednosť taký prístup, ktorý ponecháva právny platný aspoň v časti než ako by mal byť právny úkon posúdený za neplatný. V zákone tento postup vyjadruje ustanovenie § 41 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Ak súd prvej inštancie bol schopný určiť, že výška úrokov je v rozpore s dobrými mravmi (čo bolo dôvodom posúdenia úverovej zmluvy ako neplatnej v tomto prípade), potom logicky je a musí byť spôsobilý určiť, kde (od akej hodnoty) dochádza k rozporu s dobrými mravmi. Takéto určenie pritom logicky bude spĺňať aj podmienku oddeliteľnosti od ostatného obsahu, pretože ak sa na jednej strane dá určiť hranica, kde rozpor nastal a kde nie, potom súd tým vyjadruje svoj právne posúdenie aj o tom, kde sa dohoda o úroku považuje ešte za platnú (t.j. tam, kde rozpor s dobrými mravmi nie je) a kde už platnou nie je. Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 3Cdo/146/2017 konštatoval (bod 24 odôvodnenia) Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy

účinnosť smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to - určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, - spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti, Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou „termín konečnej splatnosti“ je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov, čo bolo zo strany žalovaného splnené - žalobca mal objektívnu vedomosť o tom, kedy nastáva termín splatnosti prvej i poslednej splátky úveru (vychádzajúc z počtu splátok a obsahu Oznámenia veriteľa o schválení úveru a Splátkového kalendára). Zmluva o revolvingovom úvere požadované informácie obsahovala, a to spôsobom vyplývajúcim z obsahu jednotlivých dokumentov, ktoré podľa vôle zmluvných strán predstavovali jej neoddeliteľnú súčasť. Náležitosť „doba trvania zmluvy“ je v každej zmluve o revolvingovom úvere uvedená. Konkrétne sa uvádza v článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní, podľa ktorého Táto Zmluva o RÚ sa uzatvára na dobu neurčitú ... Ustanovenia zmluvných dojednaní sú súčasťou zmluvy. Z článku 14 zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva informácia o tejto skutočnosti, ako aj o tom, že uzavretím zmluvy sa súčasťou vzájomného zmluvného vzťahu stávajú aj zmluvné dojednania. Žiadne ustanovenie platného právneho poriadku nevyžaduje, aby bola podpisovaná každá strana zmluvy (v prípade, ak pozostáva z viacerých strán). Z tvrdení žalobcu nevyplýva žiadny zákonný dôvod, pre ktorý by malo byť tomu inak práve v prípade zmluvného vzťahu sporových strán. Nie je daný žiadny zákonný dôvod pre záver, že úver je bez úročný a bez poplatkov. Tvrdenie žalobcu o tom, že mu bolo nútené čerpanie revolvingového úveru a že revolvingový úver má byť neprijateľná podmienka, odporuje v prvom rade reálnemu vlastnému konaniu žalobcu. A v druhom rade zákonu č. 129/2010 Z.z., ktorý revolvingový úver v rámci spotrebiteľských vzťahov výslovne predpokladá. Žalobca po 6 rokoch od uzavretia zmluvy tvrdí, že mu malo byť nútené uzavretie revolvingového úveru. Potom by mal vysvetliť, prečo opakovane vstupoval do zmluvného vzťahu so žalovaným, keďže je nelogické, aby osoba spôsobilá na právne úkony opakovane robila ten istý úkon, ktorého vykonanie predpokladá jej iniciatívu (uzavretie zmluvy v tomto prípade) hoci ku ktorému mala byť donútená. Rovnako z tvrdení žalobcu nevyplýva žiadny prijateľný argument, ktorým by žalobca vysvetlil tvrdenie o nútení revolvingu, ktorý žalobca mohol kedykoľvek vypovedať či aj dodatočne požiadať o jeho zrušenie. Rovnako nie je zrejmé, prečo žalobca neuplatnil žiadnu výhradu, námietku k poskytnutiu revolvingu, ktorý prevzal dňa v roku 2014 (tvrdiť po 4 rokoch od jeho prevzatia resp. 6 rokov od uzavretia zmluvy), že mu uzavretie zmluvy malo byť nútené je mimo rámca ochrany spotrebiteľa a mimo konceptu priemerného spotrebiteľa, ktorého ochranu právna úprava sleduje. Tvrdíme ďalej, že zákon č. 129/2010 Z.z. poskytovanie revolvingového úveru výslovne predpokladá. Z prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z., a rovnako aj zo smernice č. 2008/48/ES o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že sa upravujú určité osobitné predpoklady výpočtu RPMN v závislosti od špecifických prípadov úveru. Ak sa ešte nedohodla maximálna výška spotrebiteľského úveru, za maximálnu výšku spotrebiteľského úveru sa považuje 1 500 eur. Obe situácie sa pojmovo a obsahovo vzťahujú na koncept revolvingového úveru. Žalobca vo svojej argumentácii nesprávne uvádza, ak tvrdí že revolvingový úver by mal byť v rozpore so zákonom. Ak by tomu tak bolo, vzniká logická otázka za akým účelom by zákonodarca určoval dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN tak, ako sa to spomína vo vyššie citovanom písmene e) a h), ktoré sú uvedené v stanovených pravidlách určovania RPMN. Dohoda o poskytnutí služby bola uzavretá ako samostatná dohoda bez toho, aby sa vyžadovala ako podmienka či predpoklad pre získanie úveru. Z jej obsahu to výslovne vyplýva. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu je na mieste uviesť, že žalobca čiastočne právo z tejto dohody využil a na základe toho došlo k odkladu splatnosti splátky č. 5 (splatná dňa 15.06. 2012). Súčasný stav je postupom, ktorý nielen popiera vlastné konanie žalobcu pri uzatváraní dohody ale aj pri jej využití. Žaloba neobsahuje zmienku o uvedenom. Rovnako žalobca nespochybňuje uzavretie dohody, či jej obsah. Keď žalobcovi dohoda vyhovovala, vtedy si na jej základe uplatňoval právo, teraz pre účely konania mu zase vyhovuje popierať vlastné konanie. Ak žalobca tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby nie je zvláštna, potom : - neuvádza žiadny dôvod, pre ktorý nepostačuje grafické oddelenie dohody od obsahu zmluvy, - neuvádza ani dôvod, pre ktorý nepostačuje pre zvláštnosť dohody ani to, že je samostatne podpisovaná Žiadna iná časť zmluvy nie je ani oddelená, a ani samostatne uzatváraná.

6. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 52a ods. 2 OZ ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

11. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53c OZ ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

15. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

18. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

19. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

21. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 20.12.2011 žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100042445 (ďalej len „Zmluva“). Žalobca v Zmluve vystupuje ako spotrebiteľ, keďže uzatvoril Zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná Zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Na žalobcu sa preto vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie účelového spotrebiteľského úveru. V zmysle uvedenej Zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver s nasledujúcou špecifikáciou: Celková výška úveru - 1.500,- EUR, Výška úrokovej sadzby - 70,01 % p.a., Predpokladaná RPMN - 70,01 %, Schválená RPMN - 65,34%, Výška splátky - 80,37 EUR, Počet mesačných splátok - 42, Celková čiastka splatná dlžníkom - 3.375,54,- EUR, Celková výška revolvingového úveru - 790,84 EUR. v celku žalovaný žalobcovi poskytol 1.963,01 EUR, pričom žalobca žalovanému vrátil sumu 3.865,19 EUR. V Zmluve je uvedená úroková sadzba vo výške 70,01% a RPMN vo výške 65,34 %. V Zmluve je uvedená úroková sadzba pre revolving vo výške 76,21% a Predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 60,49 %. Zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia zmluvy definuje pojem celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, resp. vymedzuje, ktoré náklady sa do RPMN započítavajú. Ak by žalovaný RPMN vypočítal v súlade so zákonom, je zrejmé, že výsledným RPMN pre úver ani revolving, nemohlo byť číslo menšie ako samotný úrok, nakoľko úrok je jednou zo zložiek výpočtu celkovej RPMN. Vzhľadom k tomu, že žalovaný poskytol žalobcovi len sumu 1.284,25,- EUR, ktorá predstavuje v zmysle § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch výšku spotrebiteľského úveru, nakoľko zákon počítá len so skutočne poskytnutým plnením, a po doplnení ostatných údajov pre výpočet RPMN. Výsledkom je RPMN vo výške 89,82%, čo je v absolútnom rozpore s údajom uvedeným v Zmluve. V súvislosti s poskytnutým revolvingom, žalovaný rovnako uviedol nesprávnu výšku RPMN, nakoľko tak ako pri poskytnutí úveru neposkytol dohodnutú výšku revolvingu, ale zníženu o sumu 112,08 EUR (poplatok za Dohodu o poskytnutí služby inkorporovanú v Zmluve). V Zmluve je uvedená výška poskytnutého revolvingu vo výške 790,84 EUR, avšak v skutočnosti bolo žalovaným poskytnuté plnenie vo výške 678,76 EUR. (790,84 EUR - 112,08 EUR). Ak by žalovaný RPMN vypočítal v súlade so zákonom, je zrejmé, že výsledným RPMN nemohlo byť číslo menšie ako samotný úrok, nakoľko úrok je jednou zo zložiek výpočtu. Vzhľadom na skutočnosť, že hodnota RPMN uvedená v Zmluve je nižšia ako úroková sadzba, tiež skutočnosť, že nebola poskytnutá dohodnutá výška úveru, je preukázané, že Žalovaný v Zmluve nesprávne uviedol výšku RPMN, v dôsledku čoho v Zmluve absentuje zákonná náležitosť spotrebiteľského úveru, čo má za následok zákonnú sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Výška úrokovej sadzby uvedená v Zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,87 % pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci december 2011. V zmysle Zmluvy je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 70,01 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako šesťnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, ide o neplatný právny úkon. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy. Vzhľadom na uvedené sa Zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako mal súd za preukázané, že V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v Zmluve jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i/, kde sa uvádza aj počet splátok. Významom zákonného ustanovenia o termíne konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver zo Zmluvy je podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Ďalšou podstatnou náležitosťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie doby trvania zmluvy. V Zmluve nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná Zmluva končí, preto podľa ust. § 11 odst. 1

zákona o spotrebiteľských úveroch to spôsobuje, že úver vyplývajúci z takejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkový. Označenie splatnosti úveru ako „42 mesiacov“ nemožno považovať za konkrétne, nakoľko nie je zrejmé, od akého momentu uvedenú dobu trvania úveru možno rátať. Žalovaný so žalobcom spoločne so Zmluvou uzavrel dňa 20.12.2011 aj Dohodu o poskytnutí služby, závislú na Zmluve o úvere, na základe tejto Dohody o poskytnutí služby žalovaný ako veriteľ poskytol žalovanému službu spočívajúcu v odklade splatnosti splátok. Za túto službu žalovaný zinkasoval odplatu vo výške 215,75 EUR a za poskytnutie revolvingu zinkasoval ďalšiu odplatu vo výške 112,08 EUR.. Uvedená výška sumy nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. V Dohode o poskytnutí služby nie je odkaz na žiadny sadzobník poplatkov alebo rozpis jednotlivých poplatkov za poskytnutú službu. Dohoda o poskytnutí služby má povahu formuláru a je do nej vpísaná celková odmena za službu. Je preto zrejmé, že Dohoda o poskytnutí služby súvisí so zabezpečením pohľadávky žalovaného vzniknutou na základe Zmluvy. Toto fiktívne plnenie veriteľa (za ktoré musel klient uhradiť vysokú odplatu) nie je plnením, ktoré slúži záujmom spotrebiteľa, ale naopak plnením slúžiacim záujmom veriteľa. Obdobné poplatky, ktoré súvisia so Zmluvou, sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom. Žalovaný tak poskytol úver vo výške 1.284,25 EUR t.j. znížený o sumu 215,75 EUR, ktorý predstavuje poplatok za poskytnutie fiktívnej služby. Žalovaný poskytol i revolvingový úver vo výške 678,76 EUR t.j. znížený o sumu 112,08 EUR, ktorý predstavuje poplatok za poskytnutie fiktívnej služby. Na základe vyššie uvedených skutočností, žalobca plnil na základe Zmluvy, ktorú v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať vzhľadom na početné zákonné nedostatky za bezúročnú a bez poplatkov. Istinu v uvedenom prípade predstavuje suma poskytnutých úverov t.j. úver vo výške 1.284,25 EUR a revolvingový úver vo výške 678,76 EUR, v celku žalovaný žalobcovi poskytol 1.963,01 EUR, pričom žalobca žalovanému vrátil sumu 3.865,19 EUR. Preplatok vo výške 1.902,18 EUR (vrátane odplaty z neplatnej Dohody o poskytnutí služieb) tak zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Žalobca si v konaní uplatnil z právnej opatrnosti nepremičaný preplatok vo výške 650,39EUR, ktorý zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Vzhľadom na vyššie konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru mal súd za preukázané, že žalobcom v konaní uplatnený nárok na vrátenie preplatku vo výške 650,39 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu v podobe plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu podľa ust. § 451 ods. 2 OZ, na základe čoho súd žalobe v časti istiny vyhovel ako dôvodnej. V časti istiny ide o splátky úveru vykonané žalobcom ako 42. v poradí až 50. splátka (karta klienta č.l. 17), platby boli vykonané v dobe troch rokov pred podaním žaloby, pričom žalovaný námietku premičania ani nevzniesol. Žalobcovi súd priznal aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 650,39EUR od do dňa 25.06.2018 (uvedený dátum je dňom ,keď žalovaný už vedel, že sa bezdôvodne obohatil na žalobcovi a mal dostatok času obohatenie vrátiť na účet žalobcu) až do zaplatenia.

23. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, kde žalobca ako plne úspešná strana sporu má právo na 100% náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalobca, a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.